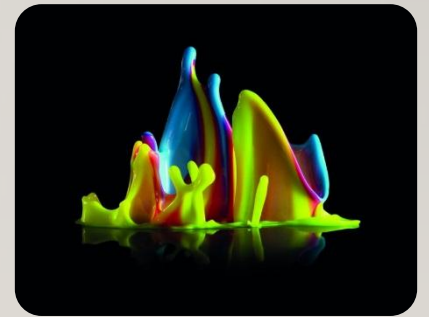

ТЕМА: КІНЕТИЧНА СКУЛЬПТУРА

ПІДГОТУВАЛА: ПАВЛЕНКО ДІАНА, 9 – А КЛАС

КІНЕТИЧНЕ МИСТЕЦТВО

Напрям у сучасному мистецтві, пов'язаний із широким застосуванням об'єктів, що рухаються, в основі якого лежить ідея руху форми. Динамікою об'єкта вважається не просто його фізичне переміщення, а будь-яка його зміна, трансформація, тобто будь-яка форма “життя” витвору під час того, як за ним спостерігає глядач.

РОЗКВІТ КІНЕТИЗМУ

Кінетизм досяг свого розквіту як авангардна тенденція після знакової виставки Рух у галереї Дениз Рене у Парижі в 1955 році, після якої він привернув світову увагу. Центром експозиції став Віктор Вазарелі, його так званий Жовтий маніфест був опублікований якраз перед шоу і слугував одним із фундаментальних документів руху. Вазарелі був навчений в ідеях Баухауса і багато років працював у рекламі. Графічні дизайни, що він спочатку використовував у рекламі сформували зміст його нового стилю. Вони прийняли форму подібного до сітки розташування чорного і білого кольорів, що створювало ефект мерехтіння. Його стиль швидко привабив прихильників — Бріджета Райлі та інших.

РАННІ ЕКСПЕРИМЕНТИ КІНЕТИЗМУ

Ранні експерименти із рухом у мистецтві почалися між 1913 і 1920, і виконані вони були послідовниками дадаїзму і конструктивізму. Першим витвором кінетичного мистецтва можна вважали Колесо від велосипеда(1913) Марселя Дюшана, яке складалося із власне колеса, перевернутого на табуретці(цей витвор також вважають першою “готовою” скульптурою). У 1920 році конструктивісти Наум Габо і Антуан Певзнер використали термін “кінетичне мистецтво” у своєму Маніфесті реалізму. Пізніше, художник Ласло Мохой-Надь, що належав до Баухауса, використав термін “кінетичний” щоб описати механізований рух свого витвору Модулятор світового простору(1930).

**ХУДОЖНИК ЕНТОНІ ХОУ (ANTHONY HOWE) СТВОРЮЄ
ДИВОВИЖНІ КІНЕТИЧНІ СКУЛЬПТУРИ , ВІДМІННО ГАРМОНУЮТЬ
З НАВКОЛИШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ.**

Скульптури , що нагадують вітряні млини, підлаштовуються під навколишнє їх природу, відбиваючи сонячне світло і рухаючись в такт вітрові. Використовуючи в основному нержавіючу сталь і скловолокно, Хоу конструює найрізноманітніші симетричні моделі .

Симетрія, порядок, суворість квадратів у динамічній структурі перетворенні на миттєвість, що варта того, аби її дочекатися, зловити. Але хіба цінними були би ці квадрати, якби не були тимчасовими? Ти чекаєш їх, вони вишиковуються, і от рух іде далі, до нових форм симетрії... Стільки руху до короткої миті, що втратила би свою цінність, якби зупинилася... Ну хіба це не про нас?

